

העיטריכלייט של יישובות המוסדר החשוב הווה כנראה בעולם הנדוֹל, ואולם בכלל-זאת נדמה לנו כי יהודים טכניים לשנה לעיריה טמפלרים הבתים "קנשי ותדיי" כלבד, גלוּטָרְבָּן بعد נקיון ושמירתם, ובשנים עשר אלף פון נס לשלנה, ואמ' פ' שנים מלחמות לא-יהודים ושונאה נדולא וחידשה כוּרְזִינְשָׁה המכנים ושבונה נדולא וחידשה ריק פונט אחותה בערך 600 פונט לשנה וחתה רק לפונט אחותה ולשומר בעל עין אחת בשעה ששונאה יותה קפינה של האם שאינה טכנית אפילו חרבנה מודה ונתקה לאור נדול ולנטוּרִיךְתָּא בשבע עיניות... וישנם אפיקודים ר' ר' האוטרים כי הניע כי עוד בשנה שעובה פנו אחדים מבעליזרכטים החשובים שבנחלת צדוק ליבידו ובקשרו להעמיד פנס לפני הבור העtopic אשר ע"י שכונח, מתחת ל"אבות נזקון" וסכנה לעובי דרכיהם בלילה. כבוזו ענה לרם בתכובתו הזרעת, כי אין התקציב מרשה לאוזאה שכון, ובבטוח לרם לשנה הבאה, אינשאלאלה!... והחטמיות האלה מתחים עד הום הוה ושבחו כנראת כי יש "באכיאל-זהירה" בעולם הוקוקי אף היא לאורה ושאניה מסתפקת חילתה בפונט אחד... כי שניחי בעזה', נס רושלים. איןנו יודע מה א' או אפילו ואלו כל הרוצה כא בקשה לביית החתון. כי כלל זה שיש בו ביצה שם שביבשת יש נס בים. ליכים אל חיים הוה, שם יש בצוות נדועם וטעלים על וופש הרובת עד

עטרות שעיה קלה ע"י אחד הפנים
לחייו קכח נם טווע השכונה האוננויות שלנו,
לחי נתה רוח טאום דבנויות הקטנים
טהדים לא חיליה טחוץ לטהנה אלא בדור
ך בערוכה ממש. ולנד עיני נאנצוי
אט מספרים שחוורים על הריש רלוותה העז,
את לבל יטעו חיליה בעליהם לצרכיהם...
בטה מדריקין ובמה אין מדריקין? —
מדליקין לא באקיישראל לא בטכתו שלום,
בטשכנות, לא בייטן טשה ולא בבל אהר
ר שאחבי נחחים שם. ר' ישמעאל אוטר:
לייקון בשייך נאראה, בבאכאל-זהרא" ובעל
שבותם, שנאטר: אוור לינויים נחתייך:
טמים אופרים: נר לאחד — נר לטאה
רים...
בטה ראית, ראים אפנדי, יהודים עומדים
טוצשך ורודקים בטעות לפני הירח ולא
ח אויל לשמה מה זו עושה? — אהבי
בחיטים ואופרים שירה לראים בילדיה אשר
ישלים-של-מעלה, שתלה פנס נדול בשמיים
ויר קכח את אפלתנו בירושלם, ואנג' הוא
זע נס הוצאות ושרה יתרה לראים נילדיה
דר בירושלים של טטה... ואח"כ דם עושים
עליה ואופרים: המבריל בין שער-הטירותים

מבעד למסודת
(שיעורים בהסתכלות)
זהו פרשנין
המבחן שנחרט ונשלת
חומר עי' הדריך
שלו:

جناب الأجل الاجماد رئيس بلدية القدس

الشريف المختار دام بقامه

ראש אסנדי — אחד רדי'ת שלומו חוטוב,
אודי'ע לכבודו הרם כי קראתי ב „ראדיהו“ נליין
עב את החלטות והשוכות של העיירה ברכבת
הומפה 200 ג'ט להדר למלון הלוקס והקון
הרוכינט בשער-ישכט. וביחור ברכבת הנרלה
הטכנית של טרי צרכי דנ'אני, ונונחתי לראות
פי לא. להנמ. וכית לטשרה נרוליה ורבת
חשיבות כזו.

הכל יודעים כי ה „ראים בלזיה“ שלנו
הוא אדם היודע את העולם, יודע הקמתה,
ושתפקיד בכלacho לעשות את ירושלים עיה'ק

זהלה בארץ, שתחוויה נקייה, שלא יסכלו הלילה
ושכיה. כל חלי, וכל מדרות רכבים אלה מאבק
הקיים וממצאות החצר, ושוחחו ירושלים. יפה
ונעיטה לשכיה בית, מלאה אור ושדייה מעולה,
וחפשוך אלה אורחות רכים לא בעתקויה
בלבד אלא נס בטוב אויריה, ובגעם החיים בית,
בחלואן וכלקוסו, להבריל, ועי'ו רכחה הטרנסה
באה בעירנו לכל יושבה ..

ועיריך להודות שבבו, זכה לחכמים
עווריים טוכנים, ביחסו שני המורים היהודים
שלנו המקדושים את כל וממן וכחם, יידיע,
להועלה אחיהם היהודים בכל מושבותיהם ...

וכיווי לטייל באחד הלילות בדרך העולה
טביה'ח האיטלקי לאויה-צופיס, על יד ר'
שמעון הצדיק עד „שיכון אראה“ מקומ משכנן
כבודך. גדור שלם של פנסים ואורות נдолים
עמדו לכבודו (ואולי לכבודך?) על כל פרשת
drocis להאיר את הדרך לפני, פנס-ילוקס מושב
מלאים וו' ופסיפיקס נגה נגה יום בכל הדרך
עד לפני ביתך, ודי... באותו שעת חשבתי
את עצמי טmesh ברוחב קסראל-ניל אשר
כברת מצרים וחשאלית או אולי בשדרות
Champs Elysees אשר נפריז ...

מבעד למסוה

כנראה, לא קרא ויצטן עדין את דבר חנידג' בדאר-היום, ועכ' לא ידע ונסע רוקא לפורן כדי לשוחח עט הברון אדמוני רוטשילד מכח 'אותו טעשה'...

אטטרים כי יהורי עני אחד נקש לרבר עם הברון אנשיל רוטשילד והבטיחה לושר לו רק מלה אחת: נטראן נכנע אל הברון ואחר: נטראן: גוט מארגנון ר' אַנְשִׁילָן צטרוא פנאן ר' אַנְשִׁילָן) אח' הומס' ואמר: 'נטראן גיב מה' מעות ר' אַנְשִׁילָן! ונחן לו הבונן. בצעחו פנה אליו ואמר לו: שוב נטראן!

גיב מה עה ר' נתן יותר ר' אַנְשִׁילָן: חטינו אמרו: החש בראשו יעסק בחורה וחחש בכיסו יעסק בנטראן, ואכיוון שיוציאן שלנו חש עכשו, לא עלייכם, בשניות, הלך ללמד נס הוא נטראן: גיב מה' מעות ר' אַדְטוֹנוֹן... ובקראי בשבועו זה בראיריים אוח הצעה ע"ט הפתחת המשכרת לפקידים העליונים לשם קטוין כהוצאות, זכריה טעה בירושלים אוסטראופוליר שבא בערכיסכח אל הרבי ר' ברוך ואמר לו: רבוי! יש לי רק חצ'יפסת מה לעשות? אמר לו הרבי; הרבר פושט מאר, במקומות ליקנות שטנה רוטל מצות חקינה רק ארבעה רוחל, וכטוקום טאה ביצים, לפשל, הקייה אטשים... כסע ר' הירושל ואמר: חצ'יו זו של פטה יש לי כבר, אבל מה לעשות כדי להשין את החצי ה שנייה?...

עוזמות

קטן של 55000 פונט לשנה כערך. ונדרת לי כי יוצר 'הטאורות' שלכת שכלל שכיר-הארה לא יותר מישני פונט לכל הנס בחריש, ואם חכטיל את הפטפער השני ב-17 פונטים, כתה יצא לך? הוא אמר: 114 פונט לחישן, ואם תזרק לוות עוד וחושפה של 2 פונט, עלה כטודומני לסך קטן של 116 פונט... אזה נחנים אהבי ר' רק שש עשר פונט, ולא זאת אלא שבעד האור' הוה פוחטים מהם את העור...

אטטרים כי בקרוב תהיה בתיירות העירית ובצח ירע הצבוד העברי בעירינו לטלאה את חובתו בראו. כלנו יודעים כי תראיס הכלדיה' שלנו הוא אדם ג' א.ר, אוהב קרמה, וככזה כלל זה הוא—אורבן ישראל. הוא טהדרל, לטפל, להרכיב לעיריה את השפה העברית, וחשلط הערבי הטהדור ות'בלנס' הנקיות כ'ה פכל שטץ פטול עברי של 'הבלדיה' — זכיהו! כמ'ז' הוא משוחרר להרכות את מסטר ופקדים העבריים במשדריו. וטהדר הוא ביחוד עם עוזרו היהודים שקיימו כל' עין הרע את כל התקומות שהלינו בהם, כידוע...

אי'ה עד אחרי הבתיירות ילטר ח'ראיס הכלדיה' שלנו פרק בכתה מליקון'. ואטר ליטמיו: 'קנטהם, הרסחים' הרליך' אוח דנ' צ'ישראל' וענו ואטרו אחריו כלט: אוור חדש ול ציון גאנ'ר ונובה לנו בטהרה לאורו, אמן!

عبدك المطيم